

ബുക്കാനത്തിരുനാൾ

യോഹ 20:24-29

വചനസന്ദേശം

റവ.ഫാ. എബിൻ ചീയ്ക്കൽ

പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പള്ളിയിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് പോൻ അടിച്ചത്. ഞാൻ പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വന്നതാണ്. പോടാ, വല്ല ഷോപ്പിംഗ് മാളിലുമായിരിക്കും. ഇല്ലടാ, സത്യം - ഞാൻ പള്ളിയിലോ. ഞാൻ ഇത് വിശ്വസിക്കില്ല. നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്യും, നീ നിൽക്കുന്ന പള്ളിയുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഒരു സെൽഫിയെടുത്ത് വാട്ടർസ്റ്റോപ്പിൽ ഇട്ട്, പള്ളി ബാക്കിഗാഡിൽ വേണും കേട്ടോ. എന്നാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കാം. ദൈവമേ, ഇവനൊക്കെ കണ്ണാലേ വിശ്വസിക്കും. അവൻ പരിഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തതിനു ശേഷം പള്ളിയിൽ കയറി, ആദ്യം നോക്കിയത് മാർത്തോമ്മാ ഫൌംഹായുടെ രൂപമായിരുന്നു. മൊബൈലിൽ കണ്ണം തൊട്ടും വിശ്വസിക്കുന്ന നൃജിനരേഷൻ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വേണ്ടി കൈകുപ്പി ഇപ്പകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്തേ കർത്താവേ, എന്തേ ദൈവമേ.

മാർത്തോമ്മാ ഫൌംഹായുടെ പിൻഗാമികളായ നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും ഈ നൃജിനെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം പേരുന്നവരായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തിനും ഏതിനും തെളിവ് തേടുകയും അതിൽ മാത്രം ആശയികക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായി നമ്മൾ മാറുന്നു എന്നത് സത്യമാണ്. എന്നാൽ ധമാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കണമെക്കിൽ തോമാഫൌംഹായുടെ ജീവിതം ഒന്ന് ആഴത്തിൽ പറിക്കണമെന്നതാണ്. ദിംഗമോസ് എന്ന തോമസ് മറ്റ് ശിഷ്യന്മാരോട് യേശുവിനൊപ്പം മരിക്കാൻ നമുക്കും പോകാം എന്ന് പറയാൻ തക്ക, മരിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ള ചക്കുപ്പുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് എവിടേക്കു പോകും എന്ന് തെങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല, പിന്നു വഴി തെങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞ് പകച്ച നിൽക്കുന്നതായി നമ്മൾ സുവിശേഷത്തിൽ കണ്ണംമുട്ടുന്നുണ്ട്. മരിക്കാൻ തയ്യാറായവൻ വഴി അറിയാതെ തപ്പിത്തടയുന്ന ഒരുവനായി മാറിപ്പോവുകയാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതവും ഇതുപോലെയാണ്. തുടക്കത്തിൽ നമുക്കു നല്ല ആത്മഭേദയരും ഉണ്ട്. എന്നാൽ വിശ്വാസം, ജീവിതത്തിന്റെ ഭാരതത്താൽ ആ ആത്മഭേദയരും ചോർന്നുപോകുന്ന ഒരു അനുഭവം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഉണ്ടാക്കാം. ധ്യാനം കൂടി നന്നായി, പുതിയ ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ട് എല്ലാ ദിവസവും കൂടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പകടുക്കുകയും അനുഭിനും ഇടവക പള്ളിയിൽ വിശ്വാദ കൂർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും, ഭാന്യർഖം നടത്തുകയും, മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചേട്ടൻ, ജീവിതത്തിൽ ആവർത്തന വിരസത നേരിട്ടുനോശർ വീണ്ടും പഴയ ജീവിതത്തിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു അനുഭവമുണ്ടാക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് തോമസ്. താൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടും ജീവിച്ച് അവനെ പിൻചെല്ലുന്നതിലുണ്ടായ തീക്ഷ്ണന്ത നഷ്ടമാകുകയാണ്. എന്നാൽ ഇന്ത്യായുടെ മരണശേഷം തോമസ് എന്ന ധീരനായ ശിഷ്യനുണ്ടായ മാറ്റം എന്നു പറയുന്നത് അഭ്യതാവഹമാണ്. മറ്റ് ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് തോമസ് അറിയുന്നത് തന്റെ ഗുരു താൻ ഇല്ലാതിരുന്ന സമയത്ത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്. തനിക്കു നഷ്ടമായ ദൈവാനുഭവം, ക്രിസ്താനുഭവം വേണും എന്ന വാഴ്യിലാണ് തന്റെ പ്രിയ ഗുരുവിന്റെ മാറിലെ മുറിവിലെബാനു തൊടണം, നിങ്ങൾ കണ്ണ ഗുരുവിന്റെ മാറിൽ ഒന്ന് തൊടണം എന്ന ആശഹരം തോമസിന് ഉണ്ടായത്. യേശുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഒരുപടി മുന്നിൽ നിൽക്കണം എന്നാണ് തോമസ് ആശഹരിച്ചത്.

പ്രിയപ്പെട്ടവരെ നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഒക്കെ ഒരുപടി മുന്നിൽ യേശുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വളരുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം. ബുക്കാന തിരുനാൾ നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. യേശുവുമായുള്ള എന്തേ ബന്ധം എപ്പകാരമുള്ളതാണ്. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിനു വേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ പോലും തൃജിക്കാൻ തയ്യാറായ തോമാഫൌംഹായുടെ തീക്ഷ്ണന്ത നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. തോമാഫൌംഹ ഒരിക്കൽ പോലും ഇന്ത്യായുടെ മുറിവുകളിൽ വിരലുകൾ ഇടുന്നില്ല. പകേഷ, യേശുവിനെ മനസ്സു കൊണ്ടു തൊട്ടിന്തവനാണ്. ഈ ഒരു തീക്ഷ്ണന്തയാണ് 3000 കി.മീ. മുകളിൽ

യാത്ര ചെയ്ത് ഒരു പരിചയം പോലുമില്ലാത്ത ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തെയ്ക്കു സുവിശേഷം പേരി കടന്നുവരാൻ തോമസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം ആയിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ അത് കൂടുംബത്തിലാകാം, ജോലി ചെയ്യുന്ന ഇടത്താകാം, സമൂഹത്തിലാകാം, കൈംസ്തവിന് ധീരമായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം.

ഇന്ത്യാദേശ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ പോലും തൊട്ടറിഞ്ഞ തോമാസ്റ്റീഹായുടെ പിൻഗാമികളായ നമ്മൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇതു ലോകജീവിതത്തിന്റെ മനുഷ്യരാകാതെ ഇന്ത്യാദേശ ഹൃദയത്തിന് ഇണങ്ങിയ മനുഷ്യരാകാൻ പരിശോധിക്കാം. അപ്പോഴാണ് നമുക്കും തോമാസ്റ്റീഹായെപ്പോലെ എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ ദൈവമേ എന്ന് ഹൃദയത്തിൽ തൊട്ടുവരയാൻ സാധിക്കുക. എവർക്കും ദുക്കിനാന തിരുനാളിന്റെ മംഗളങ്ങൾ സ്വന്നേഹപൂർവ്വം നേരുന്നു.